

TAVLE

Når Røkke-arkitekten skjønnmaler sitt tårn

Av: **Paul Grøtvedt** 27. januar 2019, 21:53

Arkitekten bak det omdiskuterte Røkke-tårnet på Fornebu, Gert Wingårdh, synes tydeligvis det nå var på tide å bringe litt innsikt inn i debatten. Ingen har visstnok skjönt hvor storslagen og enestående denne skyskraperen er, så derfor hans belærende kommentar i Aftenposten for et par dager siden. Når han slik i det offentlige rom og med «fasiten» i hodet irttesetter Kåre Willoch og en rekke andre kulturmennsker og fagfolk, så inntar han en både ynkelig og pinlig positur.

En ting er at arkitekt Wingårdh irttesetter kritikerne for ikke å ha forstått hans storartede høyhus, det er pinlig og vitner om en fagmann med dårlig dømmekraft. Kritikerne er i sin fulle rett til å vurdere et verk, uten at opphavsmannen skal instruere dem om hva som er riktig tolkning. På det punkt finnes det en faglig rettesnor: Å kommentere seg selv er å gå under sitt nivå. Slik gjør man ikke, med mindre egoet er større enn begavelsen. Det er her arkitekt Wingårdh driter på draget.

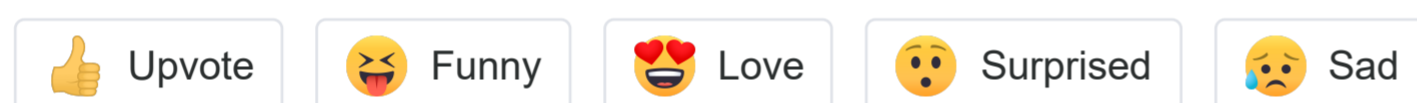
Denne ufine språkbruken er ikke tilfeldig valgt, den står i forhold til det faktum at arkitekten må skjønnmale sitt eget verk, slik hans store kunstner-ego forlanger det. Når han selv ikke skjønner denne faglige flausen, så burde noen ha advart ham til å droppe utspillet. Men arkitekter er ofte mer enn vanlige mennesker i egne øyne. De er store kunstnere med ditto egoer, som er uimottagelige for kritikk og realitetsorientering.

Da jeg leste Gert Wingårdhs innlegg i Aftenposten slo det meg at selv oppblåste arkitekter kan være små mennesker og svake fagfolk med dårlig dømmekraft. Det kommer tydelig frem i hans beskrivelse av eget verk. Hans første påstand om at Røkke-tårnets høyde «på lang avstand kommer til å skape muligheter til et visuelt bånd mellom det sentrale Oslo og Fornebu», er rent nonsens. Røkke-tårnets høyde skaper selvsagt ikke noen visuelle bånd med noe som helst. Det demonstrere tvert imot en dominerende silhuett som er synlig i alle retninger, uten noen som helst visuelle bånd. Dette er metaforisk tåkeprat, en like ukyndig språkbruk som Røkke-tårnet arkitektur strutter av moteriktige klisjeer.

What do you think?

13 Responses

5 Kommentarer

Document.no

1 Logg inn ▾

Anbefal 2

Tweet Del

Beste først ▾

Bli med i diskusjonen ...

LOGG INN MED

ELLER REGISTRER DEG HOS DISQUS ?

Navn

Olaus Trøgheim · for 3 dager siden

Så sant som det er sagt!

15 ^ | ▾ · Svar · Del ▾

Sverre · for 2 dager siden

Ja, arkitekten jobber for eieren og ikke allmuen. Oppdraget arkitekten har fullført sier vel mer om hvordan eieren oppfatter seg selv og sin plass i verden enn noe annet.

8 ^ | ▾ · Svar · Del ▾

Tore · for 2 dager siden

Jeg syns bygget ser kjempefint ut. Mye bedre å bygge i høyden enn alle de 8 etasjers firkantede brunostene Oslo er full av.

4 ^ | ▾ · Svar · Del ▾

Grain · for 3 dager siden

Ja, det er mulig å danne seg mange assosiasjoner og metaforer. Her er min:

Bilde fra konsentrasjonsleiren Natzweiler- Struthof. NB: tårnet er et minnesmerke, ikke en krematoriepipe. Bare sånn for ordens skyld.

1 ^ | ▾ · Svar · Del ▾

Henning Nielsen · for 2 dager siden

For en gangs skyld er jeg helt enig med Grøtvedt. Det sludderet som arkitekten bringer til torvs her, er direkte pinlig, det er typisk designer-svada, og uansvarlig språkbruk fra en fagperson. En helt annen ydmykhet skal kreves av en person som ønsker å sprengne den visuelle skala ikke bare på Fornebu, men i hele Oslo-grytas visuelle omfang. Du vil se dette Røkke-monumentet fra svært mange steder, og den binder ikke sammen noe som helst, den splitter brutalt landskapsbildet. Det viste perspektivet er også villedende, ettersom de lave byggene i forgrunnen dominerer, og tårnet virker nærmest beskjedent i bakgrunnen. Et modellfoto viser proporsjonene bedre. La oss håpe at Bærum stanser dette prosjektet. Imidlertid er det ikke nok å kutte ned på høyden; halve høyden, f.eks., vil også være et overgrep. Fornebu kan kanskje tåle høyere strukturer enn det som hittil er planlagt, men Wingårdhs sjoldiggersøyle er ikke akseptabel. Prosjektet fremstår også som et påtrengende ønske om oppmerksomhet fra oppdragsgiveren. Det trenger vi heller ikke mer av.

^ | ▾ · Svar · Del ▾

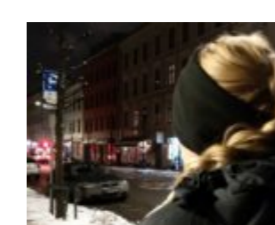
Abonner

Legg Disqus til på din nettside

Disqus' Privacy Policy

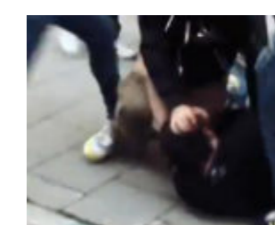
DISQUS

Mest lest

Tina går innom gatekjøkkenet på vei hjem. Der blir hun voldtatt av hele personalet

29. januar, 2019

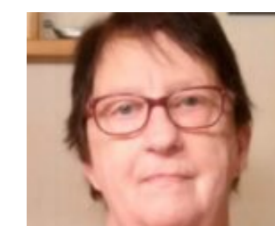
Når tilliten forsvinner

23. januar, 2019

Sverige: Big Brother overtar

25. januar, 2019

Sverige har en kvart million fattige pensjonister: Ulla (69) må klare seg med 6.405 kroner

28. januar, 2019

Merkel beleiret av forbrytelser

23. januar, 2019

Les også

Røkke-tårnet på Fornebu

12. oktober 2018

Kritikerstandens uangripelige dømmekraft

21. april 2016

Kunstnerne og kritikerne i USA streiker

12. januar 2017

Kunstnerisk kvalitet i migrasjonens tid

16. desember 2018

Den kvalitetsløse kulturen

20. juni 2018

Fra seriøs kunstkritikk til konseptuelt medløperi

27. juli 2017

Nasjonalgalleriet i kunstnerisk dødsmodus

9. november 2018

Museumsdirektør helt uten bakkekontakt

9. april 2017

Melgaards dødshus - et stykke antiarkitektur

7. september 2016

Kunsthistoriefaget - en utdatert disiplin

13. januar 2016

Støtt oss

Kontakt/tips oss

Om oss

Document.no

Forside · Nytt · Kommentar · Utenriks · Gjesteskribent · Sakset/fra hoften · Kort · Tavle · Kultur · Debatt · Vis saker i kronologisk rekkefølge · Butikk/forlag

Følg oss

Document.no arbeider etter **Vær Varsom-plakatens** og **Redaktør-plakatens** prinsipper.

redaksjonen@document.no

Document.no © 2019